

KOVÁCS ISTVÁN

Kerítés bűncselekmény nyomozása

Hazánkban, európai, valamint nemzetközi viszonylatban is egyre nagyobb gondot okoz az emberkereskedelem, valamint az emberkereskedők elleni fellépés. Az emberkereskedelemhez szorosan kapcsolódó prostitúciós tevékenység termeli a legtöbb bevételt az emberkereskedőknek, valamint az ehhez kapcsolódó illegális kábítószer-kereskedelem és az ezekkel összefüggésbe hozható szervezett bűnözés.

Számokkal is kimutatható, hogy minden tíz prostituáltból kilencet emberkereskedők juttatnak az adott országba a világ más tájairól. Leggyakrabban szervezett bűnözői köröktől vásárolják őket, ezek pedig vagy a családjuktól és helyi striciktől veszik meg a lányokat, vagy szimplán elrabolják őket. A prostituáltakat nem elég egyszer beszerezni, folyamatosan kell az utánpótlás, mert a prostituáltak korán meghalnak, megbetegszenek, kiöregsznek, a kliensek egyre egzotikusabb és fiatalabb lányokat igényelnek.

A következőkben bemutatom, hogyan sikerült azonosítani az illegális tevékenységért felelős személyt, valamint a sértettet biztonságba helyezni, megfelelő ellátásban részesíteni, számára a megfelelő felvilágosítást megadni. Bemutatom, hogyan szervezik be a helyi szinten működő stricik a lányokat, illetve hogyan kényszerítik munkára.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság egyik helyi szerve *N. N.* feljelentése nyomán 2007. szeptember 21-én nyomozást rendelt el a Btk. 207. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő kerítés büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt.

Az eset kapcsán különösen fontos azt megjegyezni, hogy a feljelentőt a rendőrfőnök hozta be a kapitányságra a feljelentés megtételére, tekintettel arra, hogy a segítségkérés pillanatában már a végkimerültség közelében volt. A személy elleni, erőszakos bűncselekmények nyomozásában nagyon fontos az azonnali intézkedések megtétele, a feljelentő haladéktalan kihallgatása, majd az abból adódó nyomozati cselekmények elvégzése.

Az ügyeletes tiszt utasította a rendőrfőnököt, hogy az esetről készítsen jelentést: az esemény rövid leírásából további információk juthatnak a nyomozó hatóság tudomására. A rendőri jelentés elkészítésével párhuzamosan a készenléti nyomozó előkészítette a sértett tanúkénti kihallgatását. A sértett igen fe-

szült lelki állapotban volt, testi sérülésekkel, így különösen fontos volt a krimináltaktika által javasolt tanúkihallgatási módszerek ötvözése, felhasználása.

Aznap megtörtént a sértett kihallgatása: több éve dolgozik egy kézbesítő nagyvállalatnál, a munkakapcsolatok mellett többekkel szorosabb baráti kapcsolatot is kialakított. Itt ismerkedett össze *B. M.*-mel, akit a személyes ügyei-be is beavatott. Elmondta neki, hogy az édesanyja nagyobb összeggel tartozik egy hitelintézetnek, de a keresete kevés ahhoz, hogy ebben őt támogatni, segíteni tudja. *B. M.* elmondta neki, hogy az élettársa éjszakai munkákra közvetít lányokat, és azzal akár naponta is megkereshetne annyit, amennyi az egyhavi jövedelme. Megbeszélték, hogy még aznap felkeresik az élettársát, és megbeszélik a részleteket.

A találkozási Budapest egyik belső kerületének régi, romos bérházának lakásában került, jelent volt egy harmadik közvetítő is, *K. M.*; együtt érkeztek 2007. szeptember 12-én. A lakásban már várta őket az *S.* keresztnéven bemutatkozó férfi, és elmondta, hogy prostitúciós munkáról lenne szó, alkalmanként négy-hatezer forintos szolgáltatásért, naponta körülbelül harmincezer forintot keresne. Az lesz a feladata, hogy minden reggel kilenckor megjelenik Budapesten egy meghatározott címen, és *S.* majd elszállítja forgalmas helyekre, ahol az úton végezheti a prostitúciós tevékenységet, majd a nap végén visszazállítják a megadott címre.

A sértett előadta, hogy 2007. szeptember 15-én kellett a megadott utcában megjelenie, kilenc órára megérkezett, átöltözött, és egy személyautóval Alsónémedibe szállították, ahol is az úton szexuális szolgáltatást kellett az arra haladóknak felajánlania. Dél előtt tíz és este hét óra között hatvanhátezer forintot keresett. Este hét óra körül visszamentek érte, a pénzt le kellett adnia, és huszonnégyezer forintot kapott belőle. Ezután este kilenc és tizenegy óra között a Budafokon lévő türelmi zónába vitték, ugyancsak prostitúció céljából, de a gyenge forgalom miatt hazaszállították.

2007. szeptember 17-én délelőtt kilenc órára ismét a meghatározott lakásból vitték Alsónémedibe, ott „dolgozott” este hét óráig. Az aznapi bevételből nem kapott semmit. Este a találkozó helyére mentek, ott vacsorázott, majd hazament.

2007. szeptember 18-án megint elindult a társasházba, majd vissza akart fordulni, de *S.* felhívta, így mégis odament. Megint Alsónémedibe vitték, és délután négyig huszonnégyezer forintot keresett.

A sértett szóvá tette, hogy a szeptember 17-i bevételből nem kapott semmit, erre *S.* megfenyegette, hogy ha továbbra is felhánytorgatja, és nem jelenik meg a meghatározott időpontokban, akkor megverik, a szeretteit pedig elintézik.

A sértett tartott a férfitől. 2007. szeptember 21-ig mindennap dolgozott a megszokott útvonalon, a pénzét elszedték, sőt a személyi igazolványát is elvették, és kizárólag felügyelettel engedték haza.

A sértettnek szerencséje volt, hogy a rendőrjárőr igazoltatta, és az illetékes rendőrkapitányságra előállította.

A tanúkihallgatás után következett az adatgyűjtés az S. keresztnévű személy vonatkozásában. Fontos volt, hogy a sértett által adott személyleírás az elkövető összes lényeges külső ismertetőjegyére kiterjedjen, hiszen az további azonosítást és szűkítést tesz lehetővé.

Az elkövetőről még grafikát is készített a nyomozó hatóság, így olyan szakértő kirendelésére volt szükség, aki megfelelő fantomrajzot is készített. Ez azért volt fontos, hogy megmutathassák a többi prostituátnak, hátha ők is szolgálhatnak információjával.

Az akkori területen lehetőség volt a büntettek nyilvántartásában olyan kutatást és szűrést végezni, amelynek során különös ismertetőjegy alapján szűkíthetjük az elkövető kilétére vonatkozó specifikus adatokat. A sértett elmondása szerint az elkövető 33 éves, körülbelül 166-167 centiméter magas, átlagos testalkatú, roma származású férfi, rövid fekete hajú, és valamelyik alkarján volt egy MÁRIA feliratú tetoválás.

Az S. keresztnév, valamint a tetoválás alapján – az erőszakos bűncselekményt elkövetők kiszűrése mellett – a lekérdező rendszer több találatot is kiadott. Hogy a megalapozott gyanú közléséhez további adatokat szerezzен be, a nyomozó hatóság a lehetséges személyekről fényképtablót állított össze, nem kizárólag arc-, hanem testfényképekből állót is.

A sértett a fényképek közül egyértelműen kiválasztotta a H. S.-t ábrázolót. Elmondta, hogy ő volt az, aki fenyegette, zsarolta, valamint prostitúciós tevékenységre bírta rá, és a személyi igazolványától is megfosztotta.

A nyomozó hatóságnak meg kellett állapítania H. S. tartózkodási helyét, valamint még több adatot gyűjtenie az esetről. Miután a lakcímkérés eredménytelen volt, más irányból kellett megpróbálni H. S. felkutatását. Mivel a sértett elmondta, hogy az elkövető élettársa ajánlotta neki a prostitúciós tevékenységet, ezért első körben őt kellett felkutatni.

Megkerestük a munkahelyét, az pedig megküldte B. M. személyes adatait, valamint a munkaszerződése másolati példányát. Ezután újabb megkeresést küldtünk a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának (KEKKH), hogy családfakutatást végezhessünk.

A KEKKH által küldött dokumentáció egyértelművé tette, hogy H. S. élettársa B. M.

Már a birtokunkban volt tehát egy jegyzőkönyv arról, hogy a sértett fényképről azonosította az elkövetőt, továbbá bizonyítékok az elkövető személyazonosságának megállapításáról, valamint az élettársáról, így tovább kutathattunk az elkövető után.

A sértett említette, hogy gépjárművel szállították egyik helyről a másikra, de a rendszámnak csak a töredékére emlékezett, ezért megkeresést küldtünk az okmányirodának abból a célból, hogy kiderüljön, milyen gépjármű van H. S. birtokában.

Kiderült, hogy a gépjármű az elkövető nevében van. A tulajdonos az egyik kereskedelmi bank volt, a lízingdíjak megfizetése után azonban már az elkövető a tulajdonos.

Az ennek nyomán rendelkezésünkre álló adatok szerint megkerestük a hitelintézetet, ők pedig megküldték a gépjárművel kapcsolatos összes archivált dokumentációt. Ennek azért volt jelentősége, hogy legyen fotónk a gépjárműről. Ezt a sértett elé tártuk, ő pedig azonosította az autót, elmondta, hogy ez az egyik gépjármű, amellyel őt szállították.

A másik autóról és annak vezetőjéről egyelőre nem állt rendelkezésünkre elegendő információ, arról a későbbiekben reméltünk több tájékoztatást kapni.

A nyomozók kapcsolatba léptek az összes telefonszolgáltatóval, annak megállapítása céljából, hogy kiderüljön: kihez tartozik az a szám, amelyen az elkövető hívta a sértettet.

A telefonszolgáltató válaszából egyértelművé vált, hogy a telefon előfizetője H. S. A híváslista adatai alátámasztották a sértett által elmondottakat. A hívások időpontjai, valamint a bejövő és kimenő hívások időtartama megegyezett a feljelentésben foglaltakkal, a cellapozíciók is fedték a valóságot.

Így a nyomozó hatóságnak már csak az volt a dolga, hogy az elkövetőt elfogja és elszámoltassa. Mivel a sértett pontosan megjelölte az élettárs munkahelyét, ezért a nyomozók a munkahelyéről állították elő az illetékes rendőrkapitányság bünyügyi osztályára.

B. M. a kihallgatásakor elmondta, hogy ismeri a feljelentőt, nagyjából egy hónapig dolgoztak együtt egy postán. Elmondta, hogy ez idő alatt N. N. többször feljárt hozzá és az élettársához, H. S.-hez, ezt a szomszédok is láthatták. Állítása szerint gyakran elment velük vásárolni, illetve evett-ivott náluk. Elmondta, hogy N. N. elég kacér lány, a munkahelyén is így viselkedett. Elmondta, hogy egyszer csak azt tapasztalta, hogy H. S.-sel kacérkodik, ekkor megmondta neki, hogy erre a barátsággra nincs szüksége, majd állítása szerint a kapcsolatuk megszakadt.

A nyomozók keresztkérdésekkel, céltudatosan faggatták, és cáfolták B. M. vallomását, illetve a kihallgatás idején azonosították a másik autót is, amely B. M. testvérének, B. A.-nak a tulajdona, amelyet a férje használ.

A kapott személyleírás, valamint a beszerzett adatok segítségével sikerült a másik elkövetőt is azonosítani. H. S. mellett a másik gépjárművezető, valamint szervező, kerítő tehát Sz. S. volt.

Az eljárás során B. A.-t tanúként hallgatták ki a nyomozók, aki elismerte, hogy a gépjármű valóban az ő tulajdona, valóban a férje (Sz. S.) használja, illetve azt kölcsön szokták adni egymásnak, így gyakran H. S. is járni szokott vele.

Tekintettel arra, hogy a nyomozó hatóság személy elleni, olykor erőszakos bűncselekmény elkövetőjének elfogására készült, ezért meg kellett vizsgálni, hogy H. S. volt-e már büntetve. Mivel pedig a szökésétől is tartani lehetett, valamint attól, hogy az élet kioltására vagy testi sérülés okozására alkalmas eszköz is lehet nála, ezért a társszervekkel történő együttműködés keretében, segítséget kértünk a központi szerv e célra létrehozott egységétől.

Időközben párhuzamosan utánanéztünk annak is, H. S. ellen van-e folyamatban eljárás, s ha igen, akkor azt miért rendelték el, fennállnak-e az ügyegyesítés feltételei. Kiderült, hogy önbíráskodás, valamint testi sértés miatt már jogerős ítélet keretében elmarasztalták. A tetoválása pedig úgynevezett börtöntetoválás, valószínűsíthetően a korábbi ítéletei letöltése alatt a büntetés-végrehajtási intézetben keletkezett.

H. S.-t sikeresen elfogták, gyanúsított kihallgatása megtörtént. Az általa elkövetett cselekmény alkalmas a Btk. 207. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő kerítés büntett elkövetésének a megállapítására.

A gyanúsított nem tett vallomást, illetve tagadta a bűncselekmény elkövetését, de nagyjából B. M.-mel megegyező védekezést adott elő; nyilvánvalóvá vált, hogy az élettárs nem tesz terhelő vallomást H. S.-re. A nyomozó hatóság elengedte a gyanúsítottat.

A sértett szerint K. M. is jelen volt a megbeszélésen, ezért a nyomozó hatóság kiderítette az elérhetőségét. Kiderült, hogy a bűncselekmény tanúja lesz, nem pedig gyanúsítottja.

Tanúkénti kihallgatásán K. M. elmondta, hogy 2007 szeptemberében szólt neki N. N., hogy van egy ismerőse, aki tud neki táncos munkát szerezni, de nem akar egyedül elmenni „tárgyalni”, ezért menjen vele. Ő csak kísérő volt, ő nem akart munkát szerezni. Együtt elmentek az N. N. által kapott címre. Felmentek egy lakásba, amelyben egy cigány származású nő és egy alacsony, szintén cigány származású férfi volt, a nevüket nem tudta, és azt mondták, hogy ők élettársak.

N. N. mondta, hogy táncolni szeretne, de a férfi egyfolytában hajtogatta, hogy tud jobb munkát az Ócsai úton, a prostitúcióra gondolt. Azt mondta, hogy a napi ötvenezer meglenne, de konkrétan nem mondta, hogy egy alkalom mennyibe kerül. Még azt is többször elmondta, hogy ha bármi baj van, csak őt kell hívni, és a védelem megvan, nem lesz semmi baja N.-nek. A beszélgetés közben neki is említette, hogy ha akarja, ő is csinálhatja az a munkát, de ő határozottan elzárkózott. Egyértelmű volt a beszélgetés során, hogy prostitúcióra akarja beszervezni N. N.-t, győzködte, mondván, hogy van táncos munka, de igazából azok keresnek jól, akik „szobáznak”.

Ez után nagyjából egy hét múlva hívta fel N. N., hogy menjen érte a buszmegállóba, mert nagyon fél, nem mer hazamenni, láthatóan félt és ideges volt. Azt mesélte neki, hogy aznap öten mentek érte, és azt mondták neki, hogy elviszik a munkahelyére, de nem oda vitték, hanem Alsónémedibe, és ott kitéték. Ez után sikerült megmenekülnie az igazoltatáskor.

K. M. vallomása alátámasztotta a sértett vallomását, ezért elérkezett az ideje, hogy a nyomozó hatóság megcáfolja a gyanúsított védekezését.

Folytatólagos kihallgatásán H. S. tagadta, hogy bármikor is Alsónémediben járt volna, ezt azonban a híváslista és a cellapozíciók adatai cáfolták. Elmentmondott a védekezésének K. M. tanúvallomása is, valamint B. A. és B. M. vallomása is, amely szerint ismerték egymást a sértettel.

Sz. S. szerepe is tisztázódott: bebizonyosodott, hogy ő nem szállította a sértettet a címekre, ő csak az autót adta kölcsön az elkövetőnek, azt viszont nem tudta, hogy mire használja.

Mivel a hatóság minden lehetséges bizonyítékot beszerzett, valamint kétséget kizáróan bizonyítani tudta a tettes által elkövetett cselekmény történeti tényállását, ezért a keletkezett ügyiratot az illetékes ügyészségnek vádemelési javaslattal átadta.